

Hodnocení bakalářské práce

Název: Zážiteková pedagogika a její využití při adaptačních kurzech na jihočeských středních školách

Autor: Jana Luňáková

Autorka předložila poměrně rozsáhlou bakalářskou práci, která obsahuje řadu zajímavých nových informací. Nová je i tematika adaptačních kurzů, která dosud není v odborné literatuře dostatečně kriticky zpracována. O to cennější je pokus autorky na základně vlastního výzkumného šetření poskytnout informace o jedné z patrně nejrozšířenějších forem aplikace prvků zážitkové pedagogiky – o adaptačních kurzech.

Předložená bakalářská práce je rozdělena na tři kapitoly. První kapitola je věnována základním pojmům pedagogiky zážitku a její historii. Druhá kapitola pojednává o východiskách, principech a prvcích zážitkové pedagogiky a třetí obsahuje popis a výsledky autorčina vlastního šetření, v němž chtěla zjistit do jaké míry a jak se při adaptačních kurzech pro střední školy používají prvky zážitkové pedagogiky. Jednalo se o výzkum provedený formou dotazníku, který vyplňovali pedagogičtí pracovníci středních škol pořádajících adaptační kurzy. Každý z 29 respondentů ze 16 středních škol v Jihočeském kraji se zúčastnil adaptačního kurzu s jinou skupinou, resp. třídou.

Práce je provedena velmi pečlivě. Vnější vzhled práce i jazykové zpracování je na velmi dobré úrovni. Překlepy se objevují jen ojediněle (našel jsem asi dva na straně 13). Autorka poctivě uvádí odkazy na použitou literaturu, takže ani po stránce formální nemám připomínky, snad jenom doporučení, aby napříště byla uváděna i celá křestní jména citovaných autorů, a to alespoň v seznamu literatury.

Po stránce obsahové je třeba práci posuzovat diferencovaně. Autorka prokázala přehled o tématu i schopnost práce s literaturou. Přesto teoretická část práce po obsahové poněkud zaostává za velmi zajímavou a přínosnou praktickou částí. V teoretické části autorka pojednala některá témata příliš stručně, jako např. úvod k problematice adaptačních kurzů (odst. 3.1). Je vidět, že autorka vychází převážně z prací českých autorů, kteří už nějakým způsobem interpretují autory převzaté ze zahraničí, z čehož vznikají některé drobné chyby (např. v etymologickém výkladu slova „motivace“ na s. 24 vzbuzuje autorka dojem, jakoby „moveo“ a „movere“ byla dvě rozdílná slova, ačkoli se jedná pouze o různé gramatické tvary jednoho latinského slova). Pouze na jednom místě se jedná o chybu závažnější. V odst. 2.3.3 (s. 26n) autorka směšuje a zčásti zaměňuje dva pojmy, které dle mého soudu nelze považovat za synonyma: pojmy „zpětná vazba“ a „reflexe“. Zatímco pojem „zpětná vazba“ je pojem používaný pro komunikační techniku sloužící k získání informací a hodnocení chování jedince nebo aktivity skupiny, pojem „reflexe“ je širší a v zážitkové pedagogice se tímto pojmem označuje hlubší společné zpracování prožitého děje (hry, zážitku atd.). Z kontextu se zdá, že autorka o tomto rozdílu ví a že jej asi jen nepovažovala za důležitý. Celkově se zdá, že zpracování teoretické části bylo pro autorku dost obtížné, a to jak vzhledem k nedostatku literatury, tak i vzhledem k podstatě zkoumaného předmětu. Podstatou zážitkové pedagogiky je totiž zážitek, který je spojen s určitým „mýtem nesdělitelnosti“ (vnitřní pochody subjektu a subjektivní prožívání společné zkušenosti jistě nejsou zcela sdělitelné; to ovšem neznamená, že nemá smysl pokoušet se je sdělovat), který může být – kromě komerčních ohledů a snahy zachovat moment překvapení – jedním z důvodů všeobecné nechuti veřejně kriticky analyzovat zážitkové aktivity.

Předložená bakalářská práce dosahuje – přes uvedené připomínky – nadprůměrné úrovně. Proto ji **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

České Budějovice, 14. 5. 2008

doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce